

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1931

N:o 6—8

Innehåll: N:o 6. Ålands landstings beslut om antagande av vägtrafikstadga för landskapet Åland.
N:o 7. Ålands landstings beslut om antagande av landskapslag om ändring av 3 § i landskapslagen den 31 maj 1929 angående utnämningssbrev för innehavare av landskapet Ålands tjänster och fasta befattningar samt om deras rätt att kvarstå i sin tjänst eller befattning ävensom skyldighet att därifrån avgå samt om tillägg till densamma.
N:o 8. Ålands landskapsnämnds beslut angående förhöjda avgifter vid Ålands allmänna sjukhus.

N:o 6.

Ålands landstings beslut

om antagande av vägtrafikstadga för landskapet Åland.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 29 maj 1931.

Utfärdat i Mariehamn den 8 juli 1931.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

Vägtrafikstadga för landskapet Åland.

1 §.

I denna stadga förstås med *väg*: varje lands-, kommunal- och bygdeväg, gata, torg och annan allmän plats, som är upplåten för allmän samfärdsel, ävensom enskild väg, som allmänt befares och å vilken trafik icke är förbjuden;

vägförande: envar, som å väg framför fordon, av vad slag det vara må, eller rider eller leder djur eller åker velociped, skidor, kälke eller sparkstötting eller går;

fordon: alla slag av kärror och vagnar å hjul för dragare, av motorfordon, motorredskap och andra arbetsredskap å hjul eller medar, slädar, velocipeder, kälkar, sparkstöttingar, dragkärror o. s. v.

2 §.

Varje vägförande skall iakttaga all den omsorg och varsamhet, som till förekommande av olycksfall betingas av omständigheterna. Han skall uppträda hänsynsfullt mot andra vägförande och vid vägen boende samt efterkomma polismans anvisningar till trafikens ordnande.

3 §.

Är å väg anordnad gångbana, må denna ej begagnas av annan vägförande än gående, därest icke un-

dantag måste äga rum för färd tvärs-
över banan eller av annan särskild
orsak.

Där särskild gångbana icke är an-
ordnad, skall den, som framför for-
don, såvitt möjligt låta gående utan
intrång färdas närmast väggkanten.

Gående bör iakttaga särskild för-
siktighet vid beträdande av körbana
och vid väggkorsningar. Gående bör
ej genom onödigt uppehåll å körbana
hindra trafiken därstädes med fordon.
Han bör, då fordon nalkas, skynd-
samst vika åt sidan.

Vid möte å gångbana böra de mö-
tande vika till höger.

4 §.

Är vägen så trång, att någondera
av de mötande nödvändigt måste vika
åt sidan, vike fotgängare för ridande,
ridande för åkande, velociped för an-
nat åkdon, kärra för vagn, mindre
vagn för större, tomt åkdon och åk-
don med färdande för lass och mindre
lass för större. Vid trång bro vänte
den, som först med tecken eller till-
rop blivit varskodd, tills den andra
kommit över. Den, som färdas å jämn
väg, vike för den, som kommer ned-
för backe, och i brant backe skall
den, som färdas uppför, antingen
stanna nedanom backen eller vika åt
sidan. Är vägen så trång, att någon-
dera nödgas draga sig bakåt, bör den
föra sitt fordon tillbaka, som har kor-
tare sträcka eller eljest lättare att
backa.

5 §.

Å velociped skall föras ringklocka
eller annan lämplig signalapparat.

Om förande å motorfordon av ap-
parat för avgivande av ljudsignaler
är stadgat i landskapslagen om tra-
fik med motorfordon, utfärdad den 30
april 1927.

Vid färd med släddon vintertid skall
föras klocka eller bjällra.

6 §.

Velociped, som under mörker fram-
föres å väg, skall vara försedd, fram-
till, med tänd lykta med vitt sken
samt, baktill, med reflexanordning,
som vid belysning återkastar rött
sken.

Därest sådant finnes av behovet
uppenbarligen påkallat, må landskaps-
nämnden beträffande viss väg med
livligare trafik förordna, att å med
dragare förspänt fordon, som under
mörker framföres på vägen, eller å
dess dragare skall föras tänd lykta
så aubragt, att ljuset är synligt på av-
stånd såväl framifrån som bakifrån.
Sådant förordnande skall kungöras i
landskapets officiella tidning.

Om lyktor å motorfordon är stadgat
i landskapslagen om trafik med mo-
torfordon.

7 §.

Fordon må ej stannas eller lämnas
å väg på sådant sätt, att andra for-
don icke kunna fritt komma förbi,
eller på sådan plats, varest utsikten
över vägen är skymd. Fordon skall
såvitt möjligt stannas å högra sidan
av vägen, i körriktningen räknat. Un-
der mörker skall å fordon för dragare
och motorfordon, som lämnas å väg,
finnas tänd lykta, därest icke tillfreds-
ställande belysning å vägen är an-
ordnad. Är fråga om annat än till-
fälligt uppehåll, skall fordonet föras
utanför vägen eller till anvisad plats.

Förspänd dragare må ej lämnas
obunden å väg utan erforderlig tillsyn.

För staden Mariehamn gäller dess-
utom vad i stadens polisordning är
eller varder föreskrivet, försåvitt stad-
gandena i densamma icke stå i strid
med denna landskapslag eller med

landskapslagen om trafik med motorfordon.

8 §.

Två eller flera personer må icke samtidigt färdas å velociped, som är avsedd allenast för en person. Dock må, där särskilda anordningar härför vidtagits, å sådan velociped medföras ett barn om högst 10 år.

Det åligger den, som åker velociped, att hålla minst ena handen å styret samt båda fötterna å pedalerna.

Velocipedåkande må ej, då motorfordon eller fordon för dragare nalkas, färdas i bredd, utan skola de följa efter varandra.

I automobils förarsäte må icke flera passagerare taga plats eller gods uppläggas till större myckenhet än att föraren kan intaga en bekväm körställning.

Å motorcykel må förutom föraren icke färdas mer än en person. I till sådant fordon hörande bivagn må ej färdas personer till större antal än det, för vilket bivagnen är avsedd; dock må i dylik vagn av varje fullvuxen person medföras ett barn om högst tio år.

9 §.

Det åligger vägfarande, som framför motorfordon eller fordon för dragare samt velociped,

att vid färd i kurva eller vägkorsningar eller i branta backar eller, där skymmande föremål finnas invid vägbanan, i god tid nedbringa hastigheten så, som vid varje tillfälle behörig hänsyn till trafiksäkerheten kräver;

att vid vändning om gatuhörn eller där körbanan är så hal, att fara för slirning är för handen, icke använda

större hastighet än att fordonet kan stannas så gott som ögonblickligen och under alla omständigheter på en sträcka av högst två meter.

Beträffande körhastigheten för motorfordon gäller härförutom, vad i landskapslagarna om trafik med motorfordon av den 30 april 1927 samt ändring av § 30 i samma lag, utfärdad den 15 juni 1930, är stadgat.

10 §.

Fordon skall vid färd i vägkorsningar och vägkrökar samt eljest, då utsikten över vägen är skymd, städse framföras å körbanans högra sida.

Det åligger vägfarande, som framför motorfordon eller fordon för dragare eller som rider, åker velociped eller sparkstötting eller leder djur, att hålla till höger vid möte, så ock för att tillåta upphinnande fordon att passera förbi (omkörning).

Omkörning må ske allenast, när körbanan kan fritt överskådas och må under inga förhållanden äga rum vid vägkorsningar eller i skarpare vägkrökar, å backkrön eller i brant utförsbacke eller annorstädes, där till följd av terrängens beskaffenhet fara eljest kan vara förhanden.

Omkörning skall ske till vänster.

Den, som vill företaga omkörning, bör medelst ljudsignal eller tillrop väcka den framförvarandes uppmärksamhet. Denne bör skyndsamt genom ljudsignal eller annat lämpligt tecken giva tillkänna, att signalen uppfattats, samt sakta farten.

Till undvikande av sammanstötning, när ett fordons kurs skär ett annat fordons kurs, skall det fordon, som har det andra på sin högra sida, låta detta senare köra först. Vägfarande, som från kommunal- och bygdeväg

eller ägoväg kommer till landsväg eller från gårdsplan till allmän trafikled, bör iakttaga särskild försiktighet och giva företräde åt dem, som färdas å landsvägen eller annan allmän trafikled.

11 §.

Vägförande bör uppmärksamma till ledning för trafiken vid vägen uppsatta anslag och varningstecken.

När så erfordras, skall förare av fordon i god tid medelst ljudsignal eller tillrop väcka andra vägförarens uppmärksamhet.

Angående förarens av motorfordon skyldighet att giva varningssignal är stadgat i landskapslagen om trafik med motorfordon.

Förare av fordon, vilken ärnar stanna, skall till ledning för bakomkommande vägförande i god tid höja hand uppåt eller på annat sätt giva tecken. Vid möte med annan körande eller den, som rider eller leder djur, skall förare, om den mötande giver sådant tecken, iakttaga särskild försiktighet, eller, om tecknet upprepas stanna.

Vid ändring av kurs skall förare av fordon till ledning för andra vägförande genom utsträckning av hand eller på annat lämpligt sätt utvisa den riktning han ämnar välja.

Vid sammanstötning eller annan olyckshändelse må förare av fordon icke avlägsna sig från platsen, innan de åtgärder vidtagits, vartill händelsen skäligen föranleder; ej heller må han undandraga sig att uppgiva namn och hemvist eller lämna nödiga upplysningar om händelsen.

12 §.

För förare av motorfordon gäller särskilt följande:

Vid möte med körande å sådan plats, att förbikörning i följd av vägens beskaffenhet icke kan äga rum, skall motorfordonet föras tillbaka till härför lämplig plats, såvida icke för detta fordon förefinnes avsevärt större svårighet att backa än för den mötande att genom lämplig åtgärd komma förbi.

Möter eller upphinner motorfordon ridande eller körande eller person, som leder djur, och visar djuret rädsla, skall föraren stanna motorfordonet och lämna den ridande eller åkande tillfälle att stiga av. Om så begäres eller eljest visar sig behöfligt, skall motorn stannas och föraren vara behjälplig att, vid möte, leda djuret förbi motorfordonet och, vid omkörning, vidtaga annan erforderlig åtgärd.

Även eljest, då kreatur finnes i närhet av motorfordon, skall föraren iakttaga den varsamhet, som kan anses erforderlig till förekommande av olycksfall.

Vid passerande av gående å våt eller med lös småsten belagd väg skall motorfordon så sakta farten, att den gående ej nedstänkes med vägävjor eller kan skadas av kringflygande sten.

13 §.

Vägförande skall, då så ske kan, i god tid lämna fri plats för fordon, inrättat för transport av sjuka, samt för fordon, som användes vid eldfara för brandväsendets räkning eller av polisman, då sådant fordon är på väg till tjänsteförrättning, ävensom för likprocession.

14 §.

Å väg må ej tävling med fordon eller velociped anordnas utan att till-

stånd härtill meddelats av landskapsnämnden.

15 §.

Den, som bryter mot föreskrifterna i denna landskapslag, straffes, såvida ej förseelsen är i annat lagrum belagd med högre straff, med högst femtio dagsböter.

Mariehamn den 28 februari 1931.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom
talman.

Johannes Eriksson
vicetalman.

Hugo Hagmark
vicetalman.

N:o 7.

Ålands landstings beslut

om antagande av landskapslag om ändring av 3 § i landskapslagen den 31 maj 1929 angående utnämningssbrev för innehavare av landskapet Ålands tjänster och fasta befattningar samt om deras rätt att kvarstå i sin tjänst eller befattning ävensom skyldighet att därifrån avgå samt om tillägg till densamma.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 12 juni 1931.

Utfärdat i Mariehamn den 8 juli 1931.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting beslutat antaga nedanstående

Landskapslag

om ändring av 3 § i landskapslagen den 31 maj 1929 angående utnämningssbrev för innehavare av landska-

pet Ålands tjänster och fasta befattningar samt om deras rätt att kvarstå i sin tjänst eller befattning ävensom skyldighet att därifrån avgå samt om tillägg till densamma.

3 §.

Innehavare av tjänst eller fast befattning är, med nedan i denna paragraf

nämnda undantag, skyldig att vid sextiosju års ålder från tjänsten eller befattningen avgå. Där särskilda skäl föreligga, kan innehavare av tjänst eller fast befattning likväl efter prövning av landskapsnämnden i tjänsten eller befattningen fortfarande bibehållas, dock ej utöver sjuttio års ålder, såframt detta icke för landskapsfördel finnes önskvärt.

Framställning om lantrådets bibehållande i sitt ämbete, efter det han uppnått sextiosju år, skall göras av landskapsnämnden hos landstinget senast vid den session, som, efter det lantrådet fyllt sextiosex år, först infaller. Ärendet bör av landstinget avgöras, innan lantrådet uppnått sextiosju års ålder.

För övrigt skall framställning om bibehållande i tjänsten eller befattningen göras av vederbörande innehavare av tjänst eller befattning hos landskapsnämnden senast tre månader, innan innehavaren av tjänsten eller befattningen uppnår avgångsåldern, samt avgöras före utgången av denna tid. Bevijad rätt att kvar-

stå i tjänsten eller befattningen efter fyllda sextiosju år må kunna på förnyad framställning förlängas, såsom ovan sagts.

Har tjänst eller fast befattning blivit ledig, kan, där svårighet att med kompetent person upprätthålla tjänsten eller befattningen möter, därtill förordnas person, som på grund av sin ålder avgått från tjänst eller befattning, dock icke längre än till dess han uppnått sjuttio års ålder.

Har innehavare av tjänst eller fast befattning icke anhållit om avsked, då han uppnått den för avgång fastställda åldern, må för honom utan ansökan utfärdas avskedsbrev.

14 §.

Stadgandena i denna landskapslag lände i tillämpliga delar till efterrättelse jämväl beträffande annan befattningshavare än innehavare av landskapstjänst eller -befattning, där landskapsmyndighet utnämnt eller varit delaktig i utnämmandet av tjänstens eller befattningens innehavare.

Mariehamn den 28 februari 1931.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom
talman.

Johannes Eriksson
vicetalman

Hugo Hagmark
vicetalman.

N:o 8.

Ålands landskapsnämnds beslut
angående förhöjda avgifter vid Ålands allmänna sjukhus.

I avseende å ändring av och tillägg till Ålands landskapsnämnds den 8 januari 1930 fattade beslut angående avgifterna vid Ålands allmänna sjukhus varder härmed förordnat, att de genom sagda beslut fastställda dagavgifterna fortfarande förbliva gällande, förutom att den under punkt c) av samma beslut intagna dagavgiften för sjukplats i rum för flere än två personer skall utgöra *20 mark* samt att dagavgiften för veneriska sjukdomar skall utgå med 20 mark, dock sålunda att kvinna erlägger endast 15 mark.

Mariehamn, å Landskapskansliet, den 7 juli 1931.

På landskapsnämndens vägnar:

CARL BJÖRKMAN.

Werner V:son Becker.